

မေ့အမေးအဖြေ

၃၄။ နလုံးအစားထိုးခြင်း၊ စိတ်ဝိညာဉ် ဘယ်မှာ တည်သလဲ၊ အိမ်မြောင်မြီးပြတ် ခုန်တာ သိစိတ်ရှိလို့လား

နလုံးအစားထိုးခြင်း

ဆရာတော် အရှင်ဘုရား၊

မြန်မာစကား၌ နလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်း၊ စိတ်နလုံးကောင်း စသည်ဖြင့် ပြောဆိုနေကြရာတွင် စိတ်သည် နလုံးအိမ်မှာ တည်မိသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုး ဖြစ်နေပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းဂန်တွေမှာ မည်သို့ ပြဆို ပါသနည်း အရှင်ဘုရား။ အကယ်၍ စိတ်သည် နလုံးအိမ်မှာ တည်သည်ဆိုပါက နလုံးအစားထိုး ကုသခံရ သူတစ်ယောက်အဖို့ မည်သို့သော စိတ်ထားမျိုးဖြစ်ပါ မည်နည်း။ ယခင်လူ၏ စိတ်လား သို့မဟုတ် နလုံးအသစ်၏ စိတ်လားဟူသည်ကို သိလိုပါ သည်။ လှုပ်ရှားနေသည့် အိမ်မြောင်မြီးပြတ် ကြွက်မြီး ပြတ်များမှာ သိစိတ်ဝိညာဉ် ပါသလားဆိုတာကိုလည်း သိလိုပါသည် အရှင်ဘုရား။

သန်းထွဋ်အောင်၊ ဂျမေကာ

စိတ်ဝိညာဉ်ရဲ့ တည်ရာ

မနောဓာတ် (ဘဝင်စိတ်)နဲ့ မနောဝိညာဏဓာတ် (ကြံသိစိတ်)ဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို မှီတယ် (မနောဓာတ် မနောဝိညာဏဓာတ်နဲ့ နိဿယလက္ခဏံ ဟဒယဝတ္ထု) လို့ အေဒီ ၅ ရာစု ရေးတဲ့ အဋ္ဌကထာကျမ်း (ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ ၂၊ ၇၈။ အဘိဓမ္မဝတာရ၊ ၆၇၄ ဂါထာ)တွေမှာ ဆိုပါတယ်။ အစဉ်အလာအရ နလုံး အိမ်ထဲမှာရှိတဲ့ သွေးမှာ စိတ်ဝိညာဉ် တည်မိနေတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီအစဉ်အလာ ယူဆချက်ဟာ ဗုဒ္ဓခေတ်မှာ လွမ်းမိုးနေပြီး ဗုဒ္ဓမတိုင်ခင်ကပင် တည်ရှိနေတဲ့ ဥပနိသျှဒ်ကျမ်းတွေမှာ လာတဲ့ အယူအဆလဲ ဖြစ်ပါတယ် (Philosophy East and West, Vol. 45, No. 3 (Jul., 1995), p. 409 မှာ အကျယ်ရှုပါ)။

ဗုဒ္ဓရဲ့ အဘော်

အဘိဓမ္မစုနစ်ကျမ်းရဲ့ ပထမဆုံးဖြစ်တဲ့ မေ့သင်္ဂဏီကျမ်းမှာ ဟဒယဝတ္ထုဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ မပါတာ၊ မဟာပဋ္ဌာန်း ပါဠိတော်မှာလဲ 'အကြင်ရုပ်ကို မှီ၍ (ယံ ရူပံ နိဿာယ) မနောဓာတ် (ဘဝင်စိတ်)နဲ့ မနောဝိညာဏဓာတ် (ကြံသိစိတ်)တွေ ဖြစ်တယ်'လို့ သာမန်ပဲ ဟောတော်မူတာ၊ ဒါတွေကို ထောက်ပြပြီး အဘိဓမ္မတ္ထုသင်္ဂဏီကျမ်းကို ပဌမဆုံး အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆိုခဲ့သူ ပညာရှင် ရခိုင်ပဏ္ဍိတ် ဦးရွှေဇံအောင်က ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဟာ စိတ်ဝိညာဉ် ဘယ်မှာ တည်မိ တယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆိတ်ဆိတ် နေတော်မူခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဗုဒ္ဓခေတ်က လွမ်းမိုး ထင်ရှားဆဲဖြစ်တဲ့ 'စိတ်ဟာ နလုံးသားမှာ တည်တယ်'ဆိုတဲ့ အယူအဆကိုလဲ မငြင်းလို၊ ခေတ်သစ်သိပ္ပံက ယူဆသလို စိတ်ဟာ ဦးနှောက်မှာ တည်မိတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆသစ် တစ်ခု ကိုလဲ မဟောကြားလိုခဲ့ဘူးလို့လဲ ဦးရွှေဇံအောင်က မှတ်ချက်ပြုပါတယ် (Compendium of Philosophy, p. 277-278)။ နှောင်းခေတ် ပညာရှင် အများစုလဲ နိကာယ်ငါးရပ်က ပါဠိတော် ဝေါဟာရတွေကို မေ့နှောက် ထုတ်နုတ်ပြီး အကျယ်တဝင့် ဝေဖန်ဆွေးနွေးကြရင်း နှောက်ဆုံး နလုံးအိမ်အတွင်းမှာ စိတ်ရှိတယ်လို့ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် မဟောခဲ့ဘူးလို့ပဲ ကောက်ချက် ဆွဲကြပါတယ်။

ယူဆချက် နှစ်မျိုး

ဒါကြောင့် ပညာရှင်တွေရဲ့ ဝေဖန်ဆန်းစစ်မှုအရ ဟဒယဝတ္ထု သို့မဟုတ် နလုံးသားထဲက စိတ်ဝိညာဉ်၏ တည်မိရာ ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ယူဆချက် နှစ်မျိုး တွေ ရပါတယ်။

တစ်၊ မူရင်းအဘိဓမ္မာ ပါဠိတော်ရဲ့ အဘော်အရ စိတ်ဟာ မည်သည့်နေရာက မည်သည့်ရုပ်မှာ တည်မိ တယ်လို့ အတိအကျ မဆိုနိုင်တဲ့ အတွက် ကိုယ်ကာယ တစ်နေရာရာမှာ သို့မဟုတ် အာရုံကြောရုံတို့ နေရာအနှံ့မှာ တည်မိနေတယ်လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် နလုံးသားထဲကရုပ်လဲ ဖြစ်နိုင် တာပဲ။ ဦးခေါင်းထဲက ရုပ်တွေလဲ ဖြစ်နိုင်တာပဲ။

နှစ်၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းတွေ (အေဒီ ၅ ရာစု ကနေ ၁၂ ရာစု အထိ)တွေမှာ စိတ်ဟာ နလုံးသားထဲက သွေးမှာ တည်မိကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြပါတယ်။ ဒီ အဆိုဟာ ဥပနိသျှဒ်ကျမ်းတွေမှာ ပါရှိပြီး ဗုဒ္ဓခေတ်မှာ အလွန်ထင်ရှားတဲ့ အယူအဆလဲ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ အဘော်ကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ဆိုကြတဲ့ အဋ္ဌကထာ ဋီကာဆရာတွေဟာ ဗုဒ္ဓက အတိအကျ မဟောပါဘဲနဲ့ ဘာကြောင့် အဲဒီ ပြဟူကဝါဒ (ဖြစ်ဖွယ်ရှိတဲ့) အစဉ်အလာအဆို နှောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြသလဲဆိုတာကတော့ နှောက်ထပ် စဉ်းစားရာပေါ့။

အဖြေ နှစ်မျိုး

ပထမနည်းအရဆိုရင် စိတ်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်နေရာရာ သို့မဟုတ် နေရာအနှံ့မှာ တည်နေနိုင်တာဖြစ်လို့ နလုံး အစားထိုးမှုနဲ့ တိုက်ရိုက် မပတ်သက်တော့ ဘူး။ ဒုတိယ ယူဆချက်နဲ့အညီ ဖြေရင် ဗုဒ္ဓတရားတော်အရ ရုပ်ရော နာမ်ပါ နှစ်မျိုးလုံးဟာ အမြဲပြောင်းလဲနေတဲ့ ဖြစ်စဉ် သက်သက်ပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့စက္ကန့်က စိတ်နဲ့ ရုပ်ဟာ ယခု စက္ကန့်မှာ ဖြစ်ဆဲ စိတ်နဲ့ရုပ် မဟုတ်တော့ဘူး။

ဖြတ်ထုတ်သွားတဲ့ နှလုံးသားရဲ့ ဇီဝရှုပ်တွေ ရှင်နေဆဲ သို့မဟုတ် သူ့ရဲ့ အင်အား လုံးလုံးကြီး မပျက်စီးခင် အဲဒီ နှလုံးသားဟောင်းထဲမှာ ရှေးစိတ် တွေရဲ့ အရိန် သို့မဟုတ် သတ္တိနဲ့ ပါလာတဲ့ ဘဝင်စိတ်အစဉ် တည်မီ နေသေးဖွယ်ရှိပါတယ်။ အစားထိုးခံရတဲ့ ကိုယ်ထဲကသွေးနဲ့ နှလုံးအသစ်တို့ ပေါင်းစပ် မိတဲ့ အချိန်ကစပြီး အဲဒီ နှလုံးအသစ်ထဲမှာ ဘဝင်စိတ် ကြံသိစိတ် အသစ်တွေ ဆက်လက် ဖြစ်သွားတယ်လို့ ယူနိုင်ဖွယ်ရှိပါတယ်။

အိမ်မြောင်မြီးပြတ်

□ ကွက်၊ အိမ်မြောင်၊ ဝေမြီးပြတ်တွေ လှုပ်ရှားနေရာမှာ သိစိတ်နဲ့ မကင်းဘူး။ ခန္ဓာဟောင်းက စိတ်ဝိညာဉ်ရဲ့ သတ္တိနဲ့ လှုပ်နေတာလို့ အဲဒီ ၁၂ ရာစု နှောင်း ပိုင်းမှာ ရေးတဲ့ ဝိနည်းဋီကာမှာ ဆိုပါတယ် (ဝိမတိ-ဋီ ၂၊ ၂၃၁)။ မန်လည်ဆရာတော်ကလဲ --

ကြွက်အိမ်မြောင် မြွေမြီးတို့
ပြတ်ပြီးလျက် ဖြတ်ဖြတ်ခနဲ
ဆတ်ဆတ်တုန် လှုပ်ရှား။
တလှည့်စီ ဝေဒနာယှဉ်လို့
စိတ်ဝိညာဉ် သတ္တိဖြစ်ငြား'လို့ ဝိမတိဋီကာ အဆိုကို ထောက်ခံခဲ့ပါတယ်။

ကျီးသဲ နဲ့ မန်လည်

ဒါပေမဲ့ 'ခေါင်းပြတ်၍ လွန်၊ တတုန်တုန်၊ စွန်ရန် ဝိညာဉ် ကြွင်းလိမ့်နည်း'ဆိုတဲ့ ကြေးကန်ရှင်ကြီးရဲ့ အမေးကို ကျီးသဲဆရာတော်က 'ဝိညာဉ် မကြွင်း (သိ စိတ်မရှိ)ပြီ၊ စိတ္တဇရုပ်အဟုန်ကြောင့် ဥတုဇရုပ်တွေ တုန်လှုပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း' ဖြေဆိုပါတယ်။ အဲဒီအဖြေကို မန်လည်ဆရာတော်က 'ယုတ္တိမရှိ လွန်း' လို့ မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပါတယ် (သတပဒိကကျမ်း)။

အာရုံကြောတွေ အသက်ရှင်နေဆဲ အလုပ်လုပ် နေဆဲဖြစ်လို့ ခုန်နေတာလို့ သိပုံနည်းနဲ့ ဆိုနိုင်မလားဘဲ။ သက်ရှိတိုင်းမှာ ကိုယ့်အသက်ကို ကာကွယ် ဖို့ သဘာဝက ပေးတဲ့ နည်းလမ်းတစ်ခုခု ပါပြီးသားဖြစ်လို့ အိမ်မြောင်တွေ ကြွက်တွေဟာလဲ အန္တရာယ်နဲ့ ကြုံလာရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်တဲ့ အနေနဲ့ သူတို့ရဲ့ အမြီးကို အလိုလို ဖြုတ်ပစ်နိုင်ပါသတဲ့။ လှုပ်နေတဲ့ မြီးပြတ်ကို ရန်သူ အာရုံစိုက်နေတုန်း သူတို့က လွတ်ရာကို ထွက်ပြေးနိုင်တာပေါ့။ အမြီးတော့ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ထွက်လာပါသတဲ့ (Readers' Digest ခုနစ်၊ လ အတိအကျ မမှတ်မိ)။ □

